

Hier is brief 18 met vragen van Janine Vermeij-Post, pastoraal ouderling, aan ds. Peter Hendriks over de zaken rond de verhuizing naar de Waterstaatskerk, maar ook over dagelijkse dingen. Heeft u ook nog vragen of opmerkingen? Laat het Janine weten, na de kerk tijdens de koffie, of via Facebook.

Beste Peter,

Wat een schitterend weer, zonnetje, warmte, en overall sneeuwkllokjes. Die konden we heel goed zien toen we afgelopen week met een groep kinderen het zwerfvuil in de omgeving van hun school opruimden. Maandelijks gaat een groep kinderen er met een opvallend geel hesje, een gele pet, een grijper en grote vuilniszakken op uit onder de naam “de Beestenbende”. Met veel enthousiasme, en verwondering over de hoeveelheid afval die op straat ligt, struinen de kinderen door de buurt. Vandaag vroeg ik een aantal van hen of ze, dankzij de Beestenbende, nu geen afval meer op straat gooien. Allemaal reageerden ze verontwaardigd: ‘Dat zou ik sowieso niet doen. Ik gooi al mijn afval in de prullenbak. Als er hier geen een staat, dan neem ik het mee naar huis en doe het in de recycling.’ Ik vraag me af of dat de leeftijd is, of dat het zo blijft....

Terwijl ik dit schrijf zit ik (alweer) in de waterstaatskerk. Ik kijk rond terwijl ik bedenk me dat er een hoop ruimtes zijn. En met die ruimtes heel veel (nog lege) muren. Het lijkt me heerlijk die te kunnen vullen met kunst uit de verschillende kerken. Wellicht een mooie collage die de gemeenteleden maken ter aandenken aan de geweldige tijd in de kerkgebouwen die we achterlaten. Ik denk dat iedereen zijn/ haar eigen favoriet heeft. Voor mij is dat het glazen raam “glas-appliqué”. Ik las dat het gemaakt is door Berend Hendriks. Ik zie er een regenboog in, en een kruis en wateren met vissen. Schitterend. Ik geniet er elke keer weer van. Heb jij ook een favoriet?

Ik geniet nog even van de sneeuwkllokjes. En kijk weer uit naar de lente en de langere dagen.

Ik wens je een hele fijne week.

Hartelijke groet, Janine

Dag Janine,

Wat een heerlijke lente brief schrijf je. Aan het begin van het seizoen waarin de natuur opbloeit uit haar winterslaap. Vogels zijn opeens druk in de weer, de eerste forsythia's komen uit. Mooi, zoals de natuur van het ene jaar naar het andere "recyclet". Kinderen begrijpen misschien wel eerder dan ouderen hoe vreemd het is, dat wij dat zo lang niet hebben opgepikt, in onze wegwerpmaatschappij. Deze week bijvoorbeeld, in het Sociaal Café in onze kerk. Bartimeüs, hulporganisatie voor slechtzienden, hield er een inleiding. Een vraag aan hen was: wat gebeurt er met de kostbare lampen, loepen en beeldschermen bij de driehonderdduizend slechtzienden thuis, als ze daar niet meer nodig zijn? Kun je ze ergens naar toe brengen voor hergebruik? Nee dus. Leveranciers verkopen liever nieuwe..... Iets om over na te denken, begreep de inleider.

Een spannende vraag ook op de gemeenteavond gisteren. Er zijn zoveel mooie dingen in onze "oude" kerken. Is daar plek voor in de Waterstaatskerk? Je zag de inrichtingscommissie aarzelen..... Hun keuze is allereerst de ruimte van de Waterstaatskerk zelf te respecteren. Wat heeft die ruimte nodig, wat past daar in? Tegelijk voelde je in de zaal: best, maar we laten wat ons dierbaar is, toch niet zomaar achter? Omdat het mooi is. Of omdat er herinneringen aan vast zitten?

Spannend zo'n verhuizing, met zoveel keuzes. Wat dat betreft kun je opnieuw je agenda pakken. Voor gemeenteleden in Zuid komt er op donderdag 9 maart nog een gemeenteavond. Over vragen als: wat blijft ons bij van al die jaren in deze kerk? Wat is ons zo dierbaar en kostbaar dat we het mee willen nemen? Dat zijn natuurlijk niet allereerst spullen. Het zijn herinneringen, dat wat je er hebt beleefd, hebt gevoeld, hebt meegemaakt. En ja, ook dat raam, zoals jij dat aanwijst. Eigenlijk ook mijn favoriet.

Een mooie voorjaarsvakantieweek met je kinderen toegewenst!

Hartelijke groet, Peter

